

Herran tunteminen

Elokuu 2019
Heikki Pekkarinen

Sisällysluettelo

Johdanto	2
Evankeliumeissa	3
Apostolien teoissa	11
Korinttolaiskirjeissä	12
Efesolaiskirjeessä	13
Filippiläiskirjeessä	15
Kolossalaiskirjeessä	18
II Pietarin kirjeessä	23
I Johanneksen kirjeessä	24
Lopuksi	32

Tämä artikkeli on tehty käyttäen Kirkkoraamattua vuodelta 1933/1938.

Merkintä **N1860/S2041** tarkoittaa Novum-sananumeroa 1860 / Strong-numeroa 2041.

Novum on viisi osainen ”Uusi Testamentti selityksin” kirjasarja, julkaisijana Raamatun Tietokirja vuodelta 1980.

Kreikan tai hebrean kieliset sanat on kirjoitettu lihavoituna ja kursiivilla, esim. **ergon**.

Jakeisiin tehdyt lisäykset ja selvennykset, jotka eivät ole alkuperäisessä tekstissä, on merkitty hakasulkeilla [] tai kaarisulkeilla ().

Käytetyimpiä lyhenteitä:

- Ut – Uusi testamentti
- Vt – Vanha testamentti
- Ap.t. – Apostolien teot
- Ilm. k. – Ilmestyskirja

Herran tunteminen

Johdanto

Kreikan kielellä on kaksi sanan vartaloa, jotka ilmaisevat tietoa tai tuntemista. Vartaloista on verbi ja substantiivi. Sanat ovat **ginōskō** (N972/S1097 –verbi – tietää tai tuntea), **gnōsis** (N983/S1108 – substantiivi – tieto, tunteminen), **epiginōskō** (N1743/S1921 – verbi – tietää tai tuntea, hyvin, perusteellisesti tai varmasti) ja **epignōsis** (N1744/S1922 – substantiivi – hyvä, perusteellinen tai varma tieto tai tunteminen). Molemmat sanan vartalot esiintyvät samassa jakeessa I Kor. 13. luvussa.

I Kor. 13:11 & 12

11. Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.

12. Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä **tunnen (ginōskō)** vajavaisesti, mutta silloin minä **olen tunteva täydellisesti (epiginōskō)**, niinkuin minut itsenikin **täydellisesti tunnetaan (epiginōskō)**.

Matteuksen evankeliumissa on mielenkiintoinen paikka, joka kuvaa Herran tuntemista.

Matteus 11:25 – 27

25. Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

26. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt.

27. Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu **tunne (epiginōskō)** Poikaa kuin Isä, eikä Isää **tunne (epiginōskō)** kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.

Jeesuksen ollessa maan päällä vain Jumala tunsu hänet perusteellisesti samoin kuin vain Jeesus tunsu Jumalan perusteellisesti. Nyt Jumalan herätettyä Jeesuksen kuolleista on uskoville tullut mahdolliseksi tuntea Jeesus ja hänen Isänsä, Jumala, perusteellisesti. Tämän tuntemisen tekee mahdolliseksi se pyhä henki, jonka Jumala on lahjoittanut uskoville nykyaikana.

Sanaa **epiginōskō** käytetään evankeliumeissa Jeesuksen tuntemisesta. Silloin ei tarkoiteta hänen tuntemistaan perusteellisesti niin kuin Matt. 11:27 jakeessa. Silloin tarkoitetaan ihmisten tunteneen hänet ja tienneen varmuudella, että hän oli Jeesus.

Matt. 14:34 – 36

34. Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin.

35. Ja kun sen paikkakunnan miehet **tunsivat (epiginōskō)** hänet, lähettivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaat.

36. Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranivat.

Sitten on vielä verbi **eidō** (N1343/S1492). Sen varsinainen merkitys on *nähdä, katsoa* tai *huomata*. Kun se on muodossa **oida** (N3093 II), joka on sen perfektimuoto ilmaisten kuitenkin

preesensiä, sen merkitys on *tietää, tuntea, käsittää* tai *ymmärtää*. Tässä on pari paikkaa, missä se esiintyy.

Matteus 2:1 & 2

Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin,

2. ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me **näimme** (*eidō*) hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan."

Matteus 6:32

32. Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä **tietää** (*oida*) teidän kaikkea tätä tarvitsevan.

Nyt perehdymme lähemmin paikkoihin, joissa kerrotaan Herran tuntemisesta.

Evankeliumeissa

Luukkaan evankeliumissa on rinnakkainen paikka Matt. 11:27 jakeelle. Siellä on käytetty verbiä **ginōskō** (N972/S1097).

Luukas 10:22 – 24

22. Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu **tunne** (*ginōskō*), kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."

23. Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette.

24. Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

Johannes 1:9 & 10

9. Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.

10. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä **tuntenut** (*ginōskō*).

Tässä totinen valkeus edustaa Jeesusta. Maailma edustaa ihmisiä. Ihmiset eivät tunteneet Jeesusta. Eräässä vaiheessa suuri joukko hänen opetuslapsiaan lakkasi seuraamasta häntä, koska he eivät ymmärtäneet, mitä hän opetti. Ainoastaan hänen lähimmät opetuslapsensa jäivät hänen tykönsä.

Johannes 6:67 – 69

67. Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?"

68. Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat;

69. ja me uskomme ja ymmärrämme (*ginōskō*), että sinä olet Jumalan Pyhä."

Jeesus opetti tarkoin, että oppiessaan tuntemaan hänet, uskova oppii tuntemaan Jumalan.

Johannes 8:17 – 29

17. Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä.
18. Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt."

19. Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette **tunne (oida N1343+3093II/S1492 – tietää, tuntea tai ymmärtää)** minua ettekä minun Isääni; jos te **tuntisitte (oida)** minut, niin te **tuntisitte (oida)** myös minun Isäni".

20. Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

21. Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla."

22. Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla?'"

23. Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.

24. Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihinne."

Monet eivät uskoneet, että Jeesus oli Messias, Jumalan Poika, jonka Jumala oli heti syntiinlankeemuksen jälkeen luvannut lähettää maailmaan (*I Mooses 3:15*).

25. Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille.

26. Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla."

27. Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

He eivät ymmärtäneet, että Isä Jumala oli lähettänyt hänet, koska he eivät uskoneet, että Jeesus oli Jumalan Poika.

28. Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te **ymmärrätte (ginōskō)**, että minä olen se, joka minä olen, ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut.

29. Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."

30. Kun hän näin puhui, uskoivat monet häneen.

Lopulta monet myös uskoivat häneen.

Johannes 8:53 – 55

53. Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi sinä itsesi teet?"

54. Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme',

55. ettekä **tunne (ginōskō)** häntä; mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten **tunne (oida)** häntä, niin minä olisin valhettelija niinkuin tekin; mutta minä **tunnen (oida)** hänet ja pidän hänen sanansa.

Jeesus oli absoluuttisen varma omasta identiteetistään Jumalan Poikana ja tehtävästään kirkastaa Jumala ja näyttää ihmisille, millainen Jumala on. Jeesus opetti paljon vertauksilla, joista suurin osa kuvaa Jumalan valtakuntaa. Hänen ollessaan maan päällä Jumalan valtakuntaa ei maan päällä vielä ollut. Se oli tulossa pian Jeesuksen kärsimisen, kuoleman ja ylösnousemisen jälkeen.

Johannes 10:1 – 15

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri.

2. Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen.

3. Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos.

4. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne **tuntevat (oida)** hänen äänensä.

5. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät **tunne (oida)** vierasten ääntä."

6. Tämän kuvauksen Jeesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

Lampaat ovat uskovia, jotka tuntevat hänet ja tuntevat hänen äänensä ja seuraavat häntä. He kuulevat Herran äänen ja tekevät hänen tahtonsa.

7. Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi.

8. Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet.

9. Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen.

Pelastumisen edellytys on uskoa sydämessään, että Jumala herätti Jeesuksen kuolleista ja tunnustaa suullaan Jeesus Herraksi (*Room. 10:9 ja 10*). Sitten uskova voi opetella tuntemaan Herran kuullakseen hänen äänensä ja tehdäkseen hänen tahtonsa.

10. Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.

Varas on meidän hengellinen vastustajamme, joka on perkele, saatana.

11. Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.

12. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne.

13. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

14. Minä olen se hyvä paimen, ja minä **tunnen (ginōskō)** omani, ja minun omani **tuntevat (ginōskō)** minut,

15. niinkuin Isä **tuntee (ginōskō)** minut ja minä **tunnen (ginōskō)** Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.

Johannes 14:1 – 23

"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. **Uskokaa Jumalaan**, ja uskokaa minuun.

Uskokaa Jumalaan – nämä sanat ovat kreikan kielellä *aktiivin preesensissä* eikä *imperatiivissa*. Jälkimmäinen verbi *uskoa* tässä lauseessa on *imperatiivissa*. Lauseen todellinen merkitys on siis: "*Te uskotte Jumalaan, ja uskokaa minuun!*"

2. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?
3. Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä **olen**.

Niin kuin suomen kielellä kreikan kielelläkin olla-verbi on tässä kohdassa muodossa *aktiivin preesens* ja *indikatiivin yksikön 1. persoona*, joka tarkoittaa, että (*minä*) *olen* (*nyt*). Tarkoitus on, että me olemme Herran kanssa siellä missä hän on nyt. Hän istuu nyt taivaassa Isänsä oikealla puolella. Me menemme sinne hengellisesti rakentamalla tiiviin yhteyden Herran kanssa. Fyysisesti me olemme maan päällä, mutta hengellisesti hänen kanssaan. Jos me kuitenkin kuljemme hengellisesti omia teitämme eli teemme vain mitä itse haluamme, me emme ole Herran kanssa.

Kun hän sanoo: "... minä menen valmistamaan teille sijaa..." hän tarkoittaa, että hän on valmistanut oman "valtaistuinsalin" jokaiselle meistä. Hän istuu siinä valtaistuinsalissa valtaistuimellaan ja me voimme mennä sinne hänen eteensä. Tämä on fyysisesti siellä missä me olemme ja hengellisesti siellä missä hän on. Hän on kykenevä kommunikoimaan suvereenisti samalla hetkellä kaikkien miljoonien uskovien kanssa ja olemaan yksityisesti, luottamuksellisesti ja läheisesti yhdessä kunkin kanssa erikseen. Me voimme keskustella hänen kanssaan kaikista asioista paremmin kuin parhaimman maanpäällisen ystävämme kanssa. Suosittelen, että järjestätte asunnossanne huoneen, jonka sisustus ei häiritse teidän keskittymistänne ja missä ollessanne muut perheen jäsenet tietävät teidän olevan Herran edessä ja ymmärtävät jättää teidät rauhaan. Aluksi kannattaa kotona ollessa vetäytyä useita kertoja päivässä kysymään neuvoa Herralta. Kun sitä varten on erityinen huone, rauha tulee helpommin ja on helpompi tunnistaa Herran hiljainen ääni. Sitten se kehittyy, että tarvittaessa vaikka kuinka hektisessä ympäristössä voi vetäytyä Herran eteen ja kysyä ja saada vastauksia Herralta.

4. Ja mihin minä menen - tien sinne te **tiedätte (oida)**."
5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme **tiedä (oida)**, mihin sinä menet; kuinka sitten **tietäisimme (oida)** tien?"
6. Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.

Tämä voi olla jollekin vaikea hyväksyä, mutta totuus on, että Jumalan luo ei pääse kuin Jeesuksen Kristuksen kautta. Ainoastaan syntymällä uudesti Jumalan pyhästä hengestä ja aloittamalla yhteydenpidon Herran Jeesuksen kanssa me pääsemme Jumalan luo. Tämä tapahtuu puhumalla kielillä, ylistämällä Jumalaa ja keskustelemalla Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa joka päivä paljon.

7. Jos te **olisitte tunteneet (ginōskō)** minut, niin te **tuntisitte (ginōskō)** myös minun Isäni; tästälähin te **tunnette (ginōskō)** hänet, ja te olette nähneet hänet."

Tästä lähtien tarkoittaa, että pian hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen eli silloin kun pyhä henki tuli Apostolien tekojen toisessa luvussa.

8. Filippus sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme".
9. Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä **tunne** (*ginōskō*) minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'?"
10. Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.
11. Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden.
12. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,
13. ja mitä hyvänsä te anotte (*käskette, komennatte*) minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa.
14. Jos te anotte (*käskette, komennatte*) minulta (*ei ole tekstissä*) jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

Me käskemme tai komennamme esimerkiksi sairauksia tai riivaajia lähtemään pois, kun me autamme ja parannamme ihmisiä. Tehdäksemme näin meidän täytyy oppia kuuntelemaan Herran ääntä ja tekemään hänen tahtonsa. Me opimme kuuntelemaan hänen ääntänsä ja tekemään hänen tahtonsa menemällä joka päivä sinne, missä hän on sen pyhän hengen avulla, jonka olemme saaneet. Mitä tahansa hän käsklee meitä tekemään me voimme tehdä, kun me uskomme hänen sanansa.

15. Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.

Jeesuksen peruskäsky oli Jumalan rakastaminen ja lähimmäisen rakastaminen. Se on Vanhassa Testamentissa, mutta Jeesus antoi sille uuden ulottuvuuden. Tämä uusi ulottuvuus on sen laatu. Meillä on nyt pyhä henki, jonka voimalla me kykenemme tekemään kaiken. Herramme Jeesus Kristus antaa meille myös yksityiskohtaiset ja perusteelliset ohjeet kaiken tekemiseksi. Kun me kuuntelemme hänen ääntänsä, me saamme ohjeet.

16. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,
17. totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä **tunne** (*ginōskō*) häntä; mutta te **tunnette** (*ginōskō*) hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.
18. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne.
19. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää.
20. Sinä päivänä te **ymmärrätte** (*ginōskō*), että minä olen Isässääni, ja että te olette minussa ja minä teissä.
21. Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle."

22. Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?"

23. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.

Johannes 15:14 – 27

14. Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.

15. En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei **tiedä (oida)**, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.

Tässä on nyt syytä pitää mielessä, että Jeesus puhuu opetuslapsilleen, jotka hän oli itse valinnut. Sentähden meidän on ymmärrettävä, miten nämä sanat soveltuvat meihin.

16. Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.

Kun Jeesus kutsui ja valitsi opetuslapsensa, nämä eivät tienneet Messiaasta juuri muuta kuin että hänen piti tulla joskus. Jeesus itse näytti heille, kuka hän oli ja mitä hän kykeni tekemään. Sitten hän kutsui heidät. Nyt on Kristus meissä uskovissa. Meissä on Jumalan pyhä henki ja meidän tehtävämme on toimia Kristuksen tahdon mukaan niin kuin hän toimi Isänsä tahdon mukaan. Me näytämme teoillamme, kuka Kristus on ja sitten me kutsumme heidät.

Katsotaanpa Luukkaan evankeliumista esimerkki siitä, miten Jeesus kutsui Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen.

Luukas 5:1 – 11

Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoj Gennesaretin järven rannalla,

2. niin hän näki järven rannassa kaksi venhettä; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan.

3. Ja hän astui toiseen niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä.

4. Mutta puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: "Vie venhe syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle".

5. Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot".

Simon, kalastaja, oli alansa ammattilainen. Hän tiesi, miten kaloja pitäisi saada. Hän selitti Mestarille, ettei se nyt ollut mahdollista, mutta totteli kaikei kohteliaisuudesta. Hän sanoi: "... mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot". Ellei Jeesus olisi käskenyt, hän ei varmasti olisi heittänyt verkkoja.

6. Ja sen tehtyään he saivat kierrettyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.

7. Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.

Tämä oli ihme, jonka Simon ja muut kalastajat tunnistivat. Silloin he tajusivat, että Jeesuksella oli Jumalan voima.

8. Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen".
9. Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan,
10. ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä".
11. Ja he veivät venheet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä.

Näin Jeesus teki Jumalan ohjauksessa ihmeen, joka herätti heidän huomionsa. Sitten hän kutsui heidät ja he jättivät kaiken ja seurasivat häntä.

Herran ohjauksessa me toimimme samoin. Hän ohjaa meitä tekemään asioita, jotka herättävät ihmisten mielenkiinnon. Sitten me voimme kutsua heidät. Kun he vastaavat kutsuun ja uskovat sen sanan, jonka me kerromme heille, Jeesus valitsee heidät. Nämä huomiota herättävät teot ovat täynnä rakkautta. Ne voivat olla sanoja, eleitä, tekoja, parantamista tai auttamista, mutta yhteistä niille on, että Kristuksen rakkaus on niissä nähtävissä. Sen ihmiset tunnistavat ja he tuntevat vetoa sitä kohti. Heti tämän alkaessa on syytä ohjata heitä suoraan Jeesuksen syliin. Te opetatte silloin heille, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, jonka Jumala on herättänyt kuolleista. Te opetatte, että Jeesus on Herra ja että on tärkeätä rakentaa suhde häneen ja pitää sitä jatkuvasti yllä. Teidän tehtävänne ei ole olla heidän Herransa. Te opetatte heitä tunnustamaan, että Jeesus on Herra. Teidän tehtävänne on auttaa ja opettaa heitä pääsemään yhteyteen Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Jos te ette ohjaa heitä Kristuksen eteen, alkaa muodostua vääränlainen sielun side teidän ja heidän välille. Tämä johtaa eriasteiseen riippuvaisuuteen ja kahlitsee ihmisiä. Sitä ei pidä päästää tapahtumaan.

Jatketaan Johanneksen 15. luvussa!

17. Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.
18. Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä.
19. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.

Sana *maailma* edustaa tässä ja useimmissa paikoissa varsinkin Johanneksen evankeliumissa ihmisiä maailmassa.

20. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.
21. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät **tunne (oida)** häntä, joka on minut lähettänyt.
22. Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat.

23. Joka vihaa minua, se vihaa myös minun Isääni.
24. Jos minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni.
25. Mutta se sana oli käyvä toteen, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä'.
26. Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.
27. Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet minun kanssani."

Johannes 16:1 – 7

"Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukkaantuisi.

Jeesus kertoi heille 15. luvun jakeessa 18 ihmisten vihasta heitä kohtaan. Tässä hän viittaa siihen ja jatkaa samasta aiheesta.

2. He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.
3. Ja sen he tekevät teille, koska he eivät **tunne (ginōskō)** Isää eivätkä minua.
4. Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut teille alusta, koska minä olin teidän kanssanne.
5. Mutta nyt minä menen hänen tykönsä, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?'
6. Mutta koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne.
7. Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.

Johannes 17:1 – 8

- Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut;
2. koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut.
3. Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he **tuntevat (ginōskō)** sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

Jumalan tahto on, että me tunnemme ensin Jeesuksen ja sitten Isän.

4. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.
5. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan.
6. Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin.
7. Nyt he **tietävät (ginōskō)**, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta.
8. Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja **tietävät (ginōskō)** totisesti minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.

Kannattaa lukea koko jakso, luvut 14 – 17, ja keskittyä niihin erikseen esim., vaikka joka päivä viikon ajan.

Apostolien teoissa

Katsotaan seuraavaksi, miten Herra Jeesus Kristus kutsui apostoli Paavalin. Tämä oli alun perin seurakunnan vainoaja, mutta hänestä tuli omana aikanaan Herran tärkein apostoli. Ilman Paavalin kirjeitä me emme tietäisi kunnolla, miten voimme oppia kuulemaan Herran äänen ja tekemään hänen tahtonsa. I Korinttolaiskirjeen luvuissa 12 – 14 esim. kerrotaan, miten pyhän hengen ilmenemishyötyjä käytetään. Niitä ei yhtä perusteellisesti selvitetä missään muussa Raamatun paikassa.

Ap.t. 22:6 – 21

6. Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni;
7. ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'
8. Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat'.
9. Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.
10. Ja minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi asetettu'.
11. Ja kun minä sen valon kirkkaudesta tulin näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon.
12. Ja eräs mies, hurskas lain mukaan, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyvää,
13. tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen'. Ja sillä hetkellä minä sain näköni ja katsoin häneen.
14. Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut **tuntemaan (ginōskō)** hänen tahtonsa ja **näkemään (eidō)** Vanhurskaan (*Kristuksen*) ja kuulemaan hänen suunsa äänen;
15. sillä sinä olet oleva hänen (*Kristuksen*) todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.
16. Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse, huuda avuksi hänen (*Kristuksen*) nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'
17. Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä, että minä jouduin hurmoksiin
18. ja **näin (eidō)** hänet (*Kristuksen*). Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian pois Jerusalemistä, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta'.
19. Ja minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.
20. Ja kun Stefanuksen, sinun (*Kristuksen*) todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'
21. Ja hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö'."

Korinttolaiskirjeissä

I Kor. 2:1 – 16

Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

2. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne **tuntematta (oida)** mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

3. Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa,

4. ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista,

5. ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.

Samoin kuin Jeesus kirkasti heille Jumalan, Paavali myös kirkasti hänet heille.

6. Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat,

7. vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeytyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme,

8. sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista **ole tuntenut (ginōskō)** - sillä jos he **olisivat** sen **tunteneet (ginōskō)**, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet -

9. vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat" (*Jesaja 64:4*).

Hengellinen vastustaja, perkele, ei tiennyt mitä kaikkea Jumala aikoi tehdä sen jälkeen, kun Jeesus oli ristiinnaulittu. Se ei tiennyt, että pakanoista tulisi juutalaisten kanssa myös Kristuksen kanssaperillisiä. Se ei tiennyt, että tuli mahdolliseksi kaikkien kansojen ihmisten saada Jumalan lahjan, pyhän hengen. Se ei tiennyt, miten tavattoman paljon voimaa tämän uuden pyhän hengen mukana ihmisiin tulisi. Se ei tiennyt, että Jeesuksen kuolleista herättämisen jälkeen Kristus on jok'ikisissä uudestisyntyneessä Jumalan lapsessa ja silloin tämä on täydellisesti varustettavissa kaikella Kristuksen voimalla, rakkaudella, tiedolla ja viisaudella. Se ei tiennyt, millaisen vihollisen se näistä Jumalan lapsista saa ja paljon muuta. Jos se olisi tiennyt nämä asiat, se ei olisi yhdessä joukkojensa kanssa ristiinnaulinnut Kirkkauden Herraa. Se olisi mieluummin jäänyt taistelemaan yhden ikuisesti elävän Kristuksen kanssa.

10. Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

11. Sillä kuka ihminen **tietää (oida)**, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan **tiedä (oida)**, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

12. Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että **tietäisimme (oida)**, mitä Jumala on meille lahjoittanut;

13. ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti.

14. Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä **ymmärtää (ginōskō)**, koska se on tutkisteltava hengellisesti.

Luonnollinen ihminen on ihminen, jolla on ruumis ja sielu muttei henkeä. Hän elää sielullisesti, mutta on hengellisesti kuollut. Hän ei voi ymmärtää Jumalan Hengen asioita, koska hänellä ei ole henkeä niiden ymmärtämiseksi.

15. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

16. Sillä: "kuka **on tullut tuntemaan** (*ginōskō*) Herran (*Jehovan*) mielen, niin että voisi neuvoa häntä?" (*Retorinen kysymys, jonka vastaus on: Ei kukaan! Jesaja 40:13*) **Mutta** meillä on Kristuksen mieli.

Mutta – de (N1027/S1161) – Tämä on sidesana, joka voidaan kääntää seuraavilla sanoilla *mutta, vaan, kuitenkin, ja, niin* sekä *näet* ja se jätetään usein myös kääntämättä. Tässä mielestäni paras olisi *näet*.

”Meillä on näet Kristuksen mieli”.

Tämän jakeen idea on, että koska meillä on pyhä henki ja me olemme uudistaneet mielemme niin, että meillä on Kristuksen mieli, niin kukaan ei voi neuvoa meitä. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että kun Herra on käskennyt sinua tekemään jotakin ja sinä tiedät sen varmasti, niin tee se äläkä muuta mieltäsi ihmisten puheiden tähden.

II Kor. 2:14 – 17

14. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen **tuntemisensa** (*gnōsis*) tuoksun!

15. Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa:

16. näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tällaiseen kelpoinen?

17. Sillä me emme ole niinkuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa; vaan puhtaasta mielestä, niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me Kristuksessa puhumme.

Efesolaiskirjeessä

Ef. 1:15 – 23 (HP:n tarkennettu ja laajennettu käännös)

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,

17. rukoillen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille hengellistä viisautta ja ilmestystietoa hänen **tuntemisessaan** (*epignōsis*)

18. ja valaisisi teidän ymmärryksenne silmät, että **tietäisitte** (*oida*), mikä on hänen kutsumisensa toivo ja mikä *on* hänen perintönsä kirkkauden (*loistavan suurenmoisen upeuden*) rikkaus pyhissä

19. ja mikä on hänen (*potentiaalisen*) voimansa ylenpalttinen suuruus meitä uskovia kohtaan sen hänen (*totaalisen*) voimansa väkevyyden (*selvästi havaittavan*) vaikutuksen mukaan,

Jumala on järjestänyt niin, että nyt meillä on Kristuksessa rajaton voima kaiken hyvän tekemiseksi. Tämä voima on yhtä suuri kuin se voima, jota Jumala käytti, kun hän herätti Kristuksen kuolleista.

20. jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaallisissa,

21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja (*potentiaalista*) voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

Kun me haemme yhteyttä Herraan ja vietämme aikaa seurustellen hänen kanssaan, meidän on syytä pyrkiä kuuntelemaan hänen ääntänsä niin, että hänen voimansa yhä suuremmassa määrin ilmenee meidän elämässämme.

22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet pääksi koko seurakunnalle,

23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää

Kristus Jeesus on seurakunnan pää. Ei paavi, ei arkkipiispa eikä kukaan muu ole seurakunnan pää. Meillä itse kullakin on etuoikeus tuntea seurakunnan pää henkilökohtaisesti ja perusteellisesti. Se ei ole mahdollista minkään paavin tai arkkipiispan kanssa.

Ef. 3:14 – 21 (HP:n tarkennettu ja laajennettu käännös)

14. Sentähden (*luvussa 2. esitetyn armon tähden*) minä notkistan polveni Isän edessä,

15. josta koko isän perhe, taivaissa (*Kristus ja enkelit*) ja maan päällä (*uudesti syntyneet uskovat*), saa nimensä,

16. että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne (*meidän henkilökohtaisen elämämme tyyssijan, sielumme sisimmän*) puolesta, voimassa vahvistua hänen henkensä kautta (*joka on lahja*)

17. ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,

18. niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa (*kouriintuntuvalla tavalla*) käsittää, mikä (*Kristuksen*) leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on (*kuinka mittaamattoman suuri hän on*),

19 ja oppia (*kokemusperäisesti*) **tuntemaan** (*ginōskō*) Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea **tietoa** (*gnōsis*) ylempänä; että tulisitte (*absoluuttisen*) täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

On äärimmäisen tärkeätä, että me sisäistämme Kristuksen rakkauden suuruuden, sen pyyteettömyyden, sen vaatimattomuuden, **haplotēs**-yksinkertaisuuden (N525/S572) ja takajaksettomuuden; että me pyrimme tulemaan näissä ominaisuuksissa hänen kaltaisekseen.

20. Mutta hänelle (*Jumalalle*), joka kykenee (*rajattomalla potentiaalisella voimallaan*) tekemään super-ylenmääräisesti ylitse kaiken, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

21. hänelle (*Jumalalle*) kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.]

Se voima, joka meissä vaikuttaa, on se sama voima, jolla Jumala vaikutti, kun hän herätti Kristuksen kuolleista. Tämä on se voima, josta hän kertoi myös 1. luvun jakeissa 19 ja 20.

Ef. 4:7 – 16 (HP:n tarkennettu ja laajennettu käännös)

7. Mutta itse kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan (*joka on pyhän hengen kautta vaikuttava Kristus meissä*).

8. Sen tähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti ne, jotka vangitsevat vankeuteen, hän antoi lahjoja ihmisille".

9. [Mutta että hän (*Kristus*) astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin (*se on: syvyyteen*)?

10. Hän, joka on astunut alas (*syvyyteen*), on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi (*Jumalan oikealle puolelle taivaissa*), täyttääkseen kaikki (*mikä oli kirjoitettu, että hänen oli täytettävä*)].

11. Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,

12. tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

13. kunnes me kaikki tulemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan **tuntemisessa** (*epignōsis*), yhdeksi ja samaksi täydelliseksi mieheksi, Kristuksen täyteen (*kypsän*) aikuisuuden määrään,

Tässä yksi ja sama täydellinen mies on Kristuksen ruumis. Toisaalla se on myös hänen morsiamensa (5:23), koska Kristus on seurakunnan pää. Kukin meistä kasvaa erikseen Kristuksen täyteen kypsän aikuisuuden määrään hänen tuntemisessaan. Silloin me kaikki yhdessä tulemme yhteyteen uskossa hänen täydelliseksi seurakunnakseen. Tämä kuuntelee hänen ääntänsä ja tekee hänen tahtonsa kollektiivisesti siten, että hänen rajaton potentiaalinen voimansa ja rakkautensa näkyy meidän ympäristössämme superylimääräisesti järjestyttävällä tavalla. Uskovien keskuudessa heidän uskonyhteytensä kasvaa siten, että he parantavat sairaita, herättävät kuolleita, murtavat kirouksia, lähettävät riivaajia syvyyteen ja siirtävät vuoria. Silloin ei ole enää tärkeitä kuka se on, joka parantaa tai herättää kuolleita, vaan se että kaikki tapahtuu Kristuksen ohjauksessa Kristuksen ja Jumalan ylistykseksi ja kunniaksi. Kukin tekee oman tehtävänsä, mihin hänet on kutsuttu. Yksi rukoilee, toinen saarnaa, opettaa, parantaa, herättää kuolleita jne.

14. ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ovat aallon ajamia ja ajelehtivat kaikissa opintuulissa ja ihmisten noppapelissä, joka on (*taitavasti*) kavala juonenaan systemaattinen eksytys;

15. vaan että me, totuutta puhuen rakkaudessa, kaikessa kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus,

16. josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on.

Filippiläiskirjeessä

Filippil. 1:21 – 26

21. Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.
22. Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en **tiedä** (*gnoridzō N1107 – en osaa sanoa*), minkä valitsisin.
23. Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä **ja** olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;
24. mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.

Nämä kaksi, joiden välissä Paavali oli ahtaalla, ovat täältä eriäminen, eli Kristuksen kanssa oleminen ja lihassa viipyminen, eli eloon jääminen. On syytä panna merkille, että hän oli vankilassa. Hän ei sanonut haluavansa pois vankilasta ollakseen lähimpien rakkaittensa kanssa, tai mennäkseen lomalle jonnekin. Hänen mielestään Kristuksen kanssa oleminen oli paras vaihtoehto, ”*sillä se olisi monin verroin parempi*”. Mutta uskovien tähden lihassa viipyminen eli eloon jääminen oli hänen mielestään tarpeellisempi.

25. Ja kun olen tästä varma, niin minä **tiedän** (*oida*) jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa,
26. että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tyköenne.

Ensimmäisessä Tessalonikalaiskirjeessä Paavali selittää, miten poisnukkuneiden on. Hän tiesi varsin hyvin, että Kristuksen kanssa oleminen tulisi mahdolliseksi vasta Kristuksen palatessa tempaamaan seurakuntansa taivaaseen.

I Tess. 4:13 – 18

13. Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden (*kuolleiden*) on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.
14. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.
15. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.
16. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;

Kristuksessa kuolleet eivät pääse heti kuoltuaan Kristuksen kanssa taivaaseen. He ovat kuolleina tuonelassa, joka on kuolleiden olotila ja odottavat Kristuksen paluuta. Herra Jeesus Kristus herättää seurakuntansa kuolleet jäsenet vasta silloin, kun hän tulee tempaamaan seurakuntansa maan päältä.

17. sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.
18. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

Sekä maan päällä elävät uskovat että jo kuolleet uskovat temmataan yhdessä, yhtä aikaa pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin.

Näin ollen Paavalin kaksi vaihtoehtoa Filippiiläiskirjeessä eivät olleet kuolema tai eloon jääminen, vaan Kristuksen paluun yhteydessä tapahtuva seurakunnan tempaaminen eli täältä eriäminen, tai eloon jääminen.

Hänen joka päivä jatkuva yhteytensä Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa oli niin intensiivinen ja konkreettinen, että ainoa parempi vaihtoehto oli Kristuksen kanssa oleminen kasvokkain, kun tämä palaa tempaamaan seurakuntansa maan päältä. Samanlainen suhde Herran kanssa ja samanlainen Herran tunteminen on mahdollista jokaiselle meistä. Se edellyttää jatkuvaa päivittäistä yhteydenpitoa Herran kanssa puhumalla kielillä paljon, ylistämällä Jumalaa, ja keskustelemalla Herran kanssa. Näissä keskusteluissa on syytä kysellä Herralta kaikkea mahdollista, mikä meitä kiinnostaa. On myös syytä kysyä Herralta, mitä hän haluaa meidän lukevan kirjoitetusta Jumalan sanasta ja kysellä, miten sitä pitää tutkia. Herra vastaa kyllä kaikkiin kysymyksiin. Mitä selvemmän ja tarkemman kysymyksen me esitämme, sitä selkeämmän ja tarkemman vastauksen Herra siihen antaa.

Filippil. 3:7 – 11

7. Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi.
8. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, **tuntemisen** (*gnōsis*) rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana (*lantana*) – että voittaisin omakseni Kristuksen

Tässä on esitetty piilottamatta sitä vertauksiin sama totuus, jonka Jeesus esitti esim. Matteuksen 13. luvun vertauksissa peltoon kätketystä aarteesta ja kallisarvoisesta helmeästä.

Matteus 13:44 – 46

44. Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löysi ja kätki; ja siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.
45. Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä,
46. ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.

Filippil. 3:9 ja 10

9. ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella;

Kristuksen usko tässä on usko Kristukseen.

10. **tunteakseni** (*ginōskō*) hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta,

Kristuksen ylösnousemisen voima on jälleen sama voima, josta kerrotaan Ef. 1:19 ja 20 sekä 3:20.

Hänen kärsimyksiensä osallisuus ja hänen kaltaisekseen tuleminen samankaltaisen kuoleman kautta ei tarkoita, että Paavalin piti kärsiä ja kuolla ristillä samoin kuin Jeesus. Se tarkoittaa sitä, että Paavalin vanha elämäntapa kuoli ristillä Jeesuksen kanssa ja hänen uusi elämän-

tapansa oli elää koko loppuelämänsä Kristuksen tahdon mukaan pyhässä hengessä vaeltaen. Tämän Paavali selittää perusteellisesti Roomalaiskirjeen 6. luvussa.

Room. 6:1 – 11

Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2. Pois se! (*Ei suinkaan!*) Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?
4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.
5. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa,
6. kun **tiedämme** (*ginōskō*) sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että **synnin ruumis** kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;

Tässä **synnin ruumis** ei tarkoita sitä ruumista missä meidän sielumme elää, vaan syntiä kokonaisuudessaan.

7. sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.
8. Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,
9. **tietäen** (*oida*), että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse.
10. Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.
11. Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Filippil. 3:11

11. **jos minä ehkä pääsen** ylösnousemiseen kuolleista.

Sanat **jos minä ehkä pääsen** ovat sanatarkasti käännettynä näin; *jos miten pääsisin*. Selvemmin sanottuna näin: *jos on niin, niin minä pääsisin jotenkin*. Minä kääntäisin tämän jakeen näin:

että minä jotenkin pääsisin ylösnousemiseen kuolleista.

Kolossalaiskirjeessä

Kol. 1:1 – 13

Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus
2. Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!
3. Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne,

4. sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan;
5. me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa,
6. joka on tullut teidän tykönnne, niinkuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte **tuntemaan** (*epiginōskō*) Jumalan armon totuudessa,
7. niinkuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne
8. ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.
9. Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa **tuntemista** (*epignōsis*) kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,
10. vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan **tuntemisen** (*epignōsis*) **kautta** (tällä ei ole vastinetta tekstissä – pitäisi olla: Jumalan tuntemisessa),
11. ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla
12. kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa,
13. häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.

Kun me opimme tuntemaan Herran Jeesuksen Kristuksen, me opimme tuntemaan hänen tahtonsa kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä. Kun me opimme tekemään Herran tahdon ja vaellamme hänen edessään arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti ja kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen, silloin me kasvamme Jumalan tuntemisessa.

Isä Jumala pelasti Kolossassa asuneet uskovat pimeyden vallasta, niin kuin hän oli aikaisemmin pelastanut Paavalin ja hänen kumppaninsa, ja siirsi heidät rakkaan Poikansa valtakuntaan silloin, kun he kuulivat Epafraalta evankeliumin totuuden sanan ja oppivat tuntemaan Jumalan armon totuudessa. Silloin he näkivät paljon vaivaa päästäkseen Jumalan valtakuntaan. He puhuivat kielillä paljon, ylistivät Jumalaa ja opettelivat kuuntelemaan Herran ääntä ja tekemään hänen tahtonsa. Tässä Paavali ja Timoteus rukoilevat, että näin alkanut hyvä työ ja kasvu Herran tahdon tuntemisessa ja Jumalan tuntemisessa jatkuisi edelleen.

Kol. 2:1 – 4

- Sillä minä tahdon, että te **tiedätte** (*oida*), kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet,
2. että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät **tuntemaan** (*epignōsis*) Jumalan salaisuuden, Kristuksen,
 3. jossa kaikki viisauden ja **tiedon** (*gnōsis*) aarteet ovat kätkeytyinä.
 4. Tämän minä sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.

Kun me opimme tuntemaan Jumalan salaisuuden Kristuksen, me pääsemme käsiksi Kristuksen kaikkiin viisauden ja tiedon aarteisiin. Silloin kukaan ei voi pettää meitä suostuttelevilla puheilla. Silloin me tiedämme, mikä on hyvä tai huono ja oikein tai väärin.

Kol. 3:1 – 17

Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.

2. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä.

3. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa;

Tässä on jälleen puhe samasta asiasta, joka Paavali selittää perusteellisesti Roomalaiskirjeen 6. luvussa.

4. kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.

5. Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta,

6. sillä niiden tähden tulee Jumalan viha (*tottelemattomuuden lasten päälle*),

7. ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.

Me kuoletamme kaikki nämä maalliset jäsenemme, eli vanhan ihmisen erilaiset huonot elämäntavat vaeltamalla pyhässä hengessä. Tässä on hyvä muistaa, miten tärkeässä roolissa paastoaminen on. Paastoamalla me opimme kuolettamaan kaikki nämä asiat. Pyhästä hengestä tulee halu, voima ja ymmärrys ja paastoamalla alistamme ruumiimme tottelevaisuuteen. Paavali selvittää tätä asiaa myös Roomalaiskirjeessä

Room. 8:10 – 14

10. Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden.

11. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

12. Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; **mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.**

14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

Pyhällä hengellä me kuoletamme ruumiin teot ja paastoaminen toimii siinä apurina.

Kol. 3

8. Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne.

Nämä eivät lähde meistä pois itsestään. Me panemme ne pois yksitellen. Tässä me tarvitsemme pyhän hengen apua. Pyhä henki näyttää meille, missä asioissa tai tilanteissa meillä on tai on ollut hankaluuksia näiden asioiden hallitsemisessa. Kun me rukoilemme Jumalaa ja puhumme kielillä ja pyydämme apua, pyhä henki näyttää missä on syytä tehdä parannus. Hän näyttää sen esim. siten että joku tilanne tai teko tulee mieleen ja sen mukana paha olo tai huono omatunto. Jos se on paha olo siitä, mitä pahaa joku toinen on meille tehnyt, silloin on syytä antaa anteeksi. Jos se on huono omatunto siitä, mitä me itse olemme tehneet, silloin on syytä tunnustaa syntinsä, tehdä parannus ja anoa anteeksiantoa. Silloin pyhä henki puhdistaa meidän

sydämemme Kristuksen sovituskuoleman kautta ja meidän yhteytemme Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa uusiutuu, ja me kuulemme jälleen hänen äänensä.

9. Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoinensa (*vanha elämäntapa*)

10. ja pukeutuneet uuteen (*uusi elämäntapa*), joka uudistuu **tietoon** (*epignōsis*), Luojaansa kuvan (*Kristuksen*) mukaan.

Jakeissa 9 ja 10 olevat partisiippimuodot eivät siis anna syytä valehtelemisen lopettamiselle, vaan keinon. Valehteleminen loppuu, kun vanha ihminen tekoinensa riisutaan pois ja uusi puetaan päälle.

Jakeet 9 ja 10 voisi kääntää selvemmin seuraavalla tavalla:

9. Älkää puhuko valhetta toisistanne, riisuen pois vanha ihminen tekoinensa

10. ja pukeutuen uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojaansa kuvan mukaan.

11. Ja tässä ei ole **kreikkalaista** eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä **ympärileikkaamattomuutta**, ei **barbaaria**, ei **skyyttalaista**, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.

kreikkalaista – Tämä on tässä sellainen pakana eli ei-juutalainen, joka puhuu kreikkaa. Tämä on kulttuuri-ihminen, mutta pakana.

ympärileikkaamattomuutta – sanatarkasti ”*esinahka*”, eli sellainen, jota ei ole ympärileikattu, siis pakana.

barbaaria – Tämä on sellainen pakana eli ei-juutalainen, joka ei puhu kreikkaa. Tämä on pakana, joka ei ole kulttuuri-ihminen.

skyyttalaista – Nämä olivat kansoja, jotka asuivat Mustanmeren pohjoispuolella. Muut pitivät heitä kaikkein viljeimpinä tai primitiivisimpinä barbaareina.

Tässä siis korostetaan sitä, että on **ihan sama**, mistä sinä tulet, kunhan on Kristus sinussa, kirkkauden toivo. Jokaisen kansan jok’ikinen ihminen voi oppia tuntemaan Kristuksen.

12. Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituista, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen (*lempeyteen, laupeuteen tai hiljaisuuteen*), pitkämielisyyteen (*kärsivällisyyteen*),

Nämä eivät tule itsestään. Niihin pitää pukeutua. Me armahdamme sydämeistämme, olemme ystävällisiä, nöyryymme Herran edessä ja olemme lempeitä ja laupeita ja pitkämielisiä eli kärsivällisiä. Kun me puhumme kielillä ja kyselemme Herralta, missä näistä asioista me voimme kasvaa, silloin pyhä henki näyttää sen meille ja me voimme tehdä parannuksen.

13. kärsikää (*sietäkää*) toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.

Me annamme anteeksi noudattaen Herran esimerkkiä. Silloin yhteytemme Herran kanssa säilyy. Jos me emme anna anteeksi, me avaamme oven perkeleen toiminnalle meidän elämässämme ja se johtaa ajan oloon katkeruuteen. Silloin me emme enää kykene kuulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen hiljaista ääntä, koska meidän oma purnaamisemme on niin kovaäänistä.

14. Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.

Rakkauteen pitää myös pukeutua. Se ei tule itsestään. Se tulee, kun me pidämme yhteyttä Herraan puhumalla kielillä ja ylistämällä Jumalaa, sekä kysymällä Herralta, miten hän haluaa meidän rakastavan lähimmäisiämme.

15. Ja **vallitkoon** teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.

Verbi **vallitkoon** on imperatiivissa. Se on käsky. Te aktiivisesti päätätte, että annatte rauhan vallita sydämessänne. Te puhutte kielillä ja ylistätte Jumalaa kaikesta hyvästä, mitä hän on tehnyt, kunnes teidän sydämissänne vallitsee rauha. Sitten kun te kysytte Herralta jotakin, te kuulette vastauksen heti. Tämä rauha on annettu kaikille Kristuksen ruumiin jäsenille. Sitten meidän on syytä olla kiitollisia.

16. Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne.

Minä kääntäisin tämän jakeen selvemmin näin:

Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, (ja) veisatkaa psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla kiitollisesti Jumalalle sydämissänne.

17. Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa.

Me teemme sanalla tai työllä. Se on, että me esim. parannamme sanalla, komennamme sanalla, saarnaamme sanaa tai opetamme sanaa. Jos me teemme työllä, se on kaikenlaista työtä ja palvelusta, mitä on syytä tehdä.

Herran Jeesuksen nimessä tekeminen tarkoittaa Herran ohjeiden mukaan ja hänen voimallaan tekemistä. Roomalaiskirjeen 1. luvussa puhutaan uskon kuuliaisuudesta Jeesuksen Kristuksen nimeä kohtaan. Kun me teemme jotakin Herran Jeesuksen nimessä, me teemme sen uskoen hänen sanansa ja toteuttaen kuuliaisina hänen tahtonsa. Jos silloin meidän on tehtävä jotakin rutiininomaista, kuten autolla ajaminen tai tiskaaminen, me voimme puhua kielillä ja kiittää Jumalaa.

Se, että tekee jotakin, minkä itse on keksinyt ja sanoo tekevänsä sen Herran Jeesuksen nimessä, ei tuota Herran siunausta sille.

Kun me kuuntelemme Herran Jeesuksen ääntä ja teemme mitä hän käskee, me voimme toteuttaa aivan mahdottomia asioita.

II Pietarin kirjeessä

II Pietari 1:1 – 11

Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.

2. Armo ja rauha lisääntyköön (*moninkertaistukoon*) teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen **tuntemisen** (*epignōsis*) kautta.

Sitä mukaa kuin me opimme tuntemaan Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen meidän armomme ja rauhamme moninkertaistuu. Armo tarkoittaa ansaitsematonta lahjaa ja tässä nimenomaan Kristuksen voimaa ja rakkautta, joilla me teemme kaikenlaista hyvää.

3. Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen **tuntemisensa** (*epignōsis*) kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään,

Jumalan lahjat eivät tule meille itsestään. Ne tulevat meille, kun me opimme tuntemaan hänet. Silloin hän kertoo meille, mitä meidän pitää tehdä. Silloin hänen voimansa pääsee töihin ja hän antaa meille kaiken, mitä me tarvitsemme elääksemme ja tehdäksemme Jumalan tahdon. Meidän osuutemme tässä on niin pieni, että sitä ei voi varsinaisesti sanoa ansaitsemiseksi. Jumalan osuus kaikessa hyvässä, mitä me teemme on niin paljon suurempi, että se on aina lahja.

Hänen kirkkautensa ja täydellisyytensä ovat niin kiehtovia, että ne vetävät meitä hänen puoleensa. Näiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset.

4. joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee,

Se, että me tulemme jumalallisesta luonnosta osalliseksi tarkoittaa, että me saamme uudesti syntyessämme pyhän hengen ja uudistaessamme mieltämme pyhän hengen voimalla me tulemme yhä enemmän ja enemmän Kristuksen kaltaiseksi. Kristuksella on jumalallinen luonto, josta me tulemme osalliseksi.

5. niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne **avuja**, avuissa ymmärtäväisyyttä,

avuja (*aretē* N644/S703) – Tällä sanalla on hyvin laaja merkitys kreikkalaisissa kirjoituksissa. Se kuvaa henkilön mitä tahansa ruumiillista tai sielullista erinomaisuutta tai jonkin asian korkeaa kykyä, ominaisuutta tai laatua (**Thayer**). ”*Avu tai hyve*” (**Novum**).

Nämä eivät näy itsestään, vaan niitä pitää pyrkiä osoittamaan kaikella ahkeruudella. Se tarkoittaa, että me päätämme tehdä asioita mahdollisimman hyvin. Pyhä henki näyttää meille,

miten se tapahtuu ja antaa voiman sen tekemiselle. Kristuksen viisauden aarteistosta me saamme tarvittavan ymmärtäväisyyden jälleen pyhän hengen kautta.

6. ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta,

Itsensä hillitseminen kehittyy paastoamalla Herran tahdon mukaan. Silloin meidän kärsivällisyytemme kasvaa.

7. **jumalisuudessa** veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.

jumalisuudessa – eysebeia N1959/S2150 – Tätä on käytetty 15 kertaa UT:ssa, joista 8 kertaa Timoteuksen I kirjeessä ja kerran Timoteuksen II kirjeessä, kerran Tiituksen kirjeessä, 4 kertaa Pietarin II kirjeessä ja kerran Ap. teoissa. Tämä tarkoittaa kunnioitusta Jumalaa kohtaan ja Jumalan tahdon mukaista elämäntapaa. Tätä on käytetty enimmäkseen seurakunnan palvelijoista ja seurakunnan työntekijöistä. Heidän tulee olla esimerkkeinä uskoville uskomisessa ja pyhän hengen voiman käytössä. (Ks. Ap.t. 3:8 – 16!)

8. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen **tuntemisessa (epignōsis)**.

Oppiessamme tuntemaan Herramme Jeesuksen Kristuksen ja ahkeroidessamme edellä esitettyjen asioiden parissa meille tulee sisäinen tarve ja halu ryhtyä toimeen ja tuottaa hedelmää eli saarnata ja opettaa sanaa sekä tehdä kaikkinaista hyvää Kristuksen voimalla.

9. Jolla sitävastoin ei niitä ole, se on sokea, likinäköinen, on unhottanut puhdistuneensa entisistä synneistänsä.

10. Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea;

11. sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

Me teemme kutsumisemme ja valitsemisemme lujaksi pitämällä ahkerasti yhteyttä Herramme Jeesuksen Kristuksen kanssa kielillä puhumalla, ylistämällä Jumalaa ja keskustelemalla Herran kanssa kaikesta. Silloin me siirrymme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

I Johanneksen kirjeessä

I Joh. 3:1 – 24

Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma **tunne (ginōskō)** meitä, sillä se ei **tunne (ginōskō)** häntä.

Maailma ei tuntenut heitä, koska he olivat Jumalan lapsia ja täynnä Jumalan rakkautta.

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me **tiedämme (oida)** tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.

Kun Kristus tulee hakemaan seurakuntansa täältä pois, me tulemme hänen kaltaisikseen ja me näemme hänet sellaisena, kun hän on.

3. Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.

Jos me todella panemme sellaisen toivomme häneen, johtaa se siihen, että me haluamme olla puhtaita eli synnittömiä niin kuin hän on. Silloin me vaellamme hengessä ja puhdistamme itsemme pyhän hengen voimalla kaikesta synnin saastasta.

4. Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus.

Tässä alkaa uusi aihe. Tässä sana synti ei edusta jokaista pikku rikettä, jonka me mahdollisesti teemme. Sanan käyttö on nähtävä asiayhteydessä. Laittomuus on ensimmäisen käskyn rikkominen. Tärkein käsky Mooseksen laissa oli kymmenen käskyn ensimmäinen käsky. Siksi sen rikkominen on laittomuus.

5. Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä.

Kristus tuli ottamaan pois kaikki synnit, sekä pienet että suuret, eikä hänessä ollut syntiä.

6. Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähnyt eikä häntä **tuntenut (ginōskō)**.

Jakeessa 4 alkanut aihe jatkuu tässä. Se synti, mistä tässä kerrotaan, on laittomuus. Se on vanhurskauden teon vastakohta. Jakeessa 2:29 sanotaan, että jokainen, joka vanhurskauden tekee, on hänestä syntynyt. Vanhurskauden teko on sitä, että ihminen kuultuaan evankeliumin sanan tunnustaa Jeesuksen Herraksi ja uskoo sydämessään Jumalan herättäneen hänet kuolleista (*Room. 10:9 ja 10*). Silloin hänestä tulee Jumalan lapsi. Asiayhteys jatkuu kolmannen luvun 1. jakeessa ja siellä kerrotaan, että me olemme nyt Jumalan lapsia.

Synti tässä on laittomuus eli I käskyn rikkominen. Ken sen tekee ei ole Herraa tuntenut.

7. Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas.

Vanhurskauden teko ei ole asia, joka tehdään vain kerran yhtenä elämämme päivänä. Se aloitetaan kyllä jonakin yksittäisenä päivänä, mutta sitten se jatkuu. Jumalan tarkoitus on, että me tunnustamme Jeesuksen Herraksi joka päivä ja teemme, mitä hän käskee meidän tehdä koko ajan. Tämä tapahtuu rukoilemalla kielillä puhuen ja kuuntelemalla Herran ohjeita kyetäksemme tottelemaan häntä. Sitten me olemme vanhurskaita niin kuin Jeesus Kristus on vanhurskas.

8. Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot.

Se synti, joka on laittomuus, on siis vanhurskauden teon vastakohta. Se on sitä, että on perkeleestä, siis perkeleen lapsi ja tekee, mitä se tahtoo, siis syntiä. Tässä kerrotaan syy, miksi Jumalan Poika ilmestyi. Hän ilmestyi sitä varten, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. Kun Jeesus eli tehden aina Isänsä tahdon eikä milloinkaan tehnyt syntiä ja kuoli sitten synnittömänä, oli Jumalalla kaikki oikeus herättää hänet kuolleista.

Nyt Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista ja ihmiset voivat tehdä vanhurskauden ja syntyä uudesti ja silloin he saavat tämän pyhän hengen, joka on Kristus heissä, kirkkauden toivo. Kun he vaeltavat yhteydessä Herramme Jeesuksen kanssa heillä on kaikki Kristuksen voima käytössään ja he voivat jatkaa perkeleen tekojen tyhjäksi tekemistä. Jumalan tarkoitus on, että me vaellamme yhteydessä Kristuksen Jeesuksen meidän Herramme kanssa. Silloin meillä on käytössämme se rajaton voima, joka Kristuksella Jeesuksella on ja me kykenemme Kristuksen kanssa tekemään tyhjäksi perkeleen teot. Ensimmäinen lupaus Kristuksen tulemisesta ja perkeleen tekojen tyhjäksi tekemisestä on I Mooseksen kirjan 3. luvussa.

I Mooses 3:15

15. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän."

Vaimon siemen on ensin Kristus ja sitten kaikki Kristuksessa uudesti syntyneet uskovat eli Jumalan lapset. Käärmeen siemen on perkeleen lapset. Kun Jeesus ristiinnaulittiin, hakattiin naula hänen kantaluunsa läpi. Sillä tavalla käärme pisti häntä kantapäähän. Sitten hän kuoli. Sitten Jumala herätti Jeesuksen kuolleista ja teki hänestä sen eläväksi tekevän Hengen, joka on polkeva rikki käärmeen pään. Tämä on perkele. Kristus Jeesus on polkeva rikki sen pään.

Niin kauan, kun me elämme tässä maailmassa, me olemme hengellisessä taistelussa. Meidän vihollisemme on perkele ja sen henget. Tämä ei ole leikin asia vaan se on totisinta totta.

Ef. 6:12

12. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

Nämä pahuuden henkiolennot vaikuttavat ihmisissä. Usein näyttää siltä, että meidän vihollisemme on joku ihminen. Viholliset ovat kuitenkin ne perkeleen henget, jotka vaikuttavat ihmisten kautta. Sitten on myös ihmisiä, jotka ovat perkeleen lapsia. He ovat antautuneet tekemään perkeleen tahdon.

I Joh. 3

9. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

Tässä synti on se laittomuus, joka johtaa siihen, että on perkeleen lapsi. Kun joku on uudestisyntynyt Jumalan siemenestä eli pyhästä hengestä hän ei voi tehdä laittomuutta ja ryhtyä perkeleen lapseksi. Kun ihminen syntyy uudesti, tulee hänestä Jumalan lapsi. Hän tekee kyllä myös silloin tällöin syntiä, mutta kun hän tunnustaa sen ja lopettaa sen tekemisen hän saa synnit anteeksi.

10. Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.

Tässä jakeessa tulee selväksi, missä asiayhteydessä sanaa *synti* tässä käytetään. Tässä kerrotaan Jumalan lasten ja perkeleen lasten vastakohtaisuudesta. Jumalan lapset tekevät hyvää ja rakastavat ihmisiä Jumalan rakkaudella ja perkeleen lapset tekevät paha ja vihaavat ihmisiä perkeleen vihalla.

Tästä synnistä kerrotaan lisää 5. luvussa.

I Joh. 5:16 – 18

16. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoiltoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.

17. Kaikki väärä on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

18. Me **tiedämme (oida)**, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

Siis se synti, joka on laittomuus, joka johtaa siihen, että tulee perkeleen lapseksi. Se on syntiä kuolemaksi. Jumalan lapsi ei kykene tekemään tätä syntiä.

I Joh. 3

11. Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme

12. eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat.

Kain oli pahasta, perkeleestä, ja hän oli perkeleen lapsi.

13. Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.

14. Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.

Joka ei rakasta pysyy hengellisesti kuolleen. Johanneksen evankeliumin 8. luvussa Jeesus paljasti fariseusten olevan perkeleen lapsia.

Johannes 8:37 – 45

37. Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä.

38. Minä puhun, mitä minä olen nähnyt Isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."

39. He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme". Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja.

40. Mutta nyt te tavoittelette minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.

41. Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi Isä, Jumala".

42. Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt.

43. Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani.

44. Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhetteli ja sen isä.

45. Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.

I Joh. 3

15. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te **tiedätte (oida)**, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

Kun joku ei anna anteeksi veljelleen alkaa saatana vaikuttaa hänen sydämessään. Anteeksi-antamattomuus johtaa loukkaantumiseen ja se puolestaan kostonhaluun ja syntyy viha ja kiivastus. Kun nämä kypsyvät, anteeksiantamattomuus alkaa näkyä hänen teoissaan ja lopulta se johtaa murhaan. Tämän saa aikaan katkeruus. Löysin tämän lyhyesti lainaamani kuvauksen katkeruudesta kirjasta *Biblical Foundations of Freedom*, jonka on kirjoittanut Art Mathias. On hyvin tärkeätä oppia antamaan anteeksi, ettei katkeruuden siemen pääse pesiytymään meidän sydämeemme.

16. Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä.

17. Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

18. Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.

19. Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä,

20. että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.

21. Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on **uskallus** Jumalaan,

Sana **uskallus** on kreikankielinen sana *parrēsia* N3430/S3954 ja se tarkoittaa puheen rohkeutta. Kun me olemme tehneet syntiä, meidän sydämemme syyttää meitä. Jumala tietää sen, mutta hän antaa meille anteeksi, kun me tunnustamme syntimme. Sitten kun sydämemme ei enää syytäkään meitä, me uskallamme taas puhua Jumalalle.

22. ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista.

Kun meidän yhteytemme Jeesuksen Kristuksen kautta Jumalaan on kunnossa ja me teemme, mitä Herra tahtoo, antaa Jumala meille, mitä ikinä häneltä anomme.

23. Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on meille käskyn antanut.

24. Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me **tiedämme (ginōskō)** hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

Kun me pysymme Jumalassa, me teemme hänen tahtonsa ja se näkyy niissä tuloksissa, jotka pyhä henki saa aikaan meidän elämässämme. Siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän.

Mitä intensiivisempi meidän yhteytemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kanssa on ja mitä paremmin me hänet tunnemme, sitä enemmän hänen voimaansa meillä on käytössämme ja sitä enemmän me voimme olla avuksi perkeleen tekojen tyhjäksi tekemisessä. Mitä enemmän aikaa me vietämme Herramme Jeesuksen Kristuksen kanssa sitä intensiivisemmäksi meidän suhteemme häneen kehittyy ja sitä enemmän kaikkea hyvää me kykenemme tekemään.

I Joh. 4:1 – 21

Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

2. Tästä te **tunnnette (ginōskō)** Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen **Kristukseksi**, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta;

Sanan **Kristus** merkitys on *voideltu*. Vastaava aramean kielestä lainattu sana on **Messias**. Se, että tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, tarkoittaa, että tunnustaa Vanhan ja Uuden testamentin kirjoitusten ja Jumalan Hengen todistuksen perusteella Jumalan Pojan, Jeesuksen, syntyneen tähän maailmaan ja tunnustaa Jumalan voidelleen hänet tehtävänsä ihmiskunnan pelastajana.

3. ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa.

4. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

On Kristus meissä, kirkkauden toivo (*Kol. 1:27*). Kristus meissä on suurempi kuin perkele, joka on maailmassa.

5. He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä.

6. Me olemme Jumalasta. Joka **tuntee (ginōskō)** Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me **tuntemme (ginōskō)** totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

7. Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja **tuntee (ginōskō)** Jumalan.

8. Joka ei rakasta, se ei **tunne (ginōskō)** Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

9. Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa.

10. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi.

11. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

12. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

13. Siitä me **tiedämme** (*ginōskō*) pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä.

Tämä on samalainen jae kuin 3:24 jae. Kun me pysymme Jumalassa, me teemme hänen tahtonsa ja se näkyy niissä tuloksissa, jotka pyhä henki saa aikaan meidän elämässämme. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä.

14. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

15. Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

16. Ja me olemme oppineet **tuntemaan** (*ginōskō*) ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

17. Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi **turva tuomiopäivänä**; sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

Sana **tuomiopäivänä** on yhdistelmä sanoista **tuomio – krisis** (N2604/S2920 – 48x Ut:ssa) – *arvostelu, tuomio, oikeus* – ja **päivä – hēmera** (N2040/S2250 – 389x Ut:ssa) – *päivä (Novum)*. Tätä sanayhdistelmää on käytetty 7 kertaa suomenkielisessä UT:ssa. 6 kertaa se esiintyy ilman artikkeleita joko preposition **en** (*tuomiopäivänä*) tai **eis** (*tuomiopäivään*) kanssa ja yhden kerran artikkeleiden kanssa juuri I Joh. 4:17 jakeessa. Tässä muutamia esimerkkejä:

Matteus 10:15

15. Totisesti minä sanon teille: Sodomian ja Gomorran maan on **tuomiopäivänä (en)** oleva helpompi kuin sen kaupungin.

Matteus 12:36

36. Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili **tuomiopäivänä (en)**.

II Pietari 2:9

9. Näin Herra tietää pelastaa jumalaiset kiusauksesta, mutta **tuomion päivään (eis)** säilyttää rangaistuksen alaisina väärät,

II Pietari 3:7

7. Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomien ihmisten **tuomion** ja kadotuksen **päivään (eis)**.

Tässä on loputkin kolme paikkaa: Matteus 11:22, 11:24 ja 12:36. Kaikissa näissä paikoissa kerrotaan lopunaikoina tulevasta tuomiopäivästä.

Sitten I Joh. 4:17 jakeessa on sana **turva parrēsia** (N3430/S3954 51x UT:ssa) – *rohkeus, uskallus, luottamus; julkisuus, avoimuus (Novum)*. Tämä sana tarkoittaa usein nimenomaan puheen rohkeutta ja samoin kuin kaikki sanat kreikan kielessä sekin saa tarkan merkityksensä asiayhteydestä. Jos haluamme ymmärtää sanan merkityksessä *puheen rohkeus* voimme ajatella esim. Luukas 13:25 – 27 jakeita, missä sanotaan: ”En minä tunne teitä... Menkää pois te vääryyden tekijät.” He sanoivat Jeesukselle: ”Mehän söimme ja joimme sinun kanssasi ja meidän kaduillamme sinä opetit”.

I Joh. 4:17 jakeen perusteella me voimme sanoa: ”Me olimme sinulle kuuliaisia ja rakastimme sinun rakkaudellasi niin kuin sinä käskit meitä”. Sitten hän tuntee meidät ja pelastaa meidät tuholta. Siksi kääntäjät käyttivät sanaa *turva*. Me olemme turvassa tuomiopäivänä, koska me pelastumme.

I Joh. 4

18. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

19. Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.

20. Jos joku sanoo: ”Minä rakastan Jumalaa”, mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

21. Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä.

Me tarkastelimme aiemmin jo I Joh. 5. lukua. Tarkastelimme sitä silloin kuoleman synnin kannalta.

I Joh. 5:13 – 20

13. Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

14. Ja tämä on se **uskallus** (*parrësia*), joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä.

15. Ja jos me **tiedämme** (*oida*) hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin **tiedämme** (*oida*), että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.

16. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.

17. Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

18. Me **tiedämme** (*oida*), ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

19. Me **tiedämme** (*oida*), että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.

20. Mutta me **tiedämme** (*oida*) että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, **tunteaksemme** (*ginōskō*) sen Totisen (*Jumalan*); ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

Jeesus opetti Johanneksen evankeliumissa, että kun me tunnemme hänet, me tunnemme Jumalan.

Joh. 8:19

19. Niin he sanoivat hänelle: ”Missä sinun isäsi on?” Jeesus vastasi: ”Te ette **tunne** (*oida*) minua ettekä minun Isääni; jos te **tuntisitte** (*oida*) minut, niin te **tuntisitte** (*oida*) myös minun Isäni”.

Joh. 14:7

7. Jos te **olisitte tunteneet** (*ginōskō*) minut, niin te **tuntisitte** (*ginōskō*) myös minun Isäni; tästälähin te **tunnette** (*ginōskō*) hänet, ja te olette nähneet hänet."

I Joh. 5:21

21. Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

Lopuksi

Suosittelen, että luette tätä pienissä pätkissä esim. luku kerrallaan harkiten ja mietiskellen ja Herralta kysellen, mitä merkitystä näillä asioilla on juuri teille. Olen pyrkinyt selventämään tekstiä. Välillä teksti tuntui minusta niin selkeältä, etten osannut lisätä siihen mitään. Joka tapauksessa lopullisen ymmärryksen näihin asioihin antaa teille Herra pyhän hengen avulla. Pyytäkää siis Herralta, että pyhä henki avaa teidän ymmärryksenne.

Olen ammatiltani sellonsoiton opettaja. Sellistin on syytä tehdä joka päivä erilaisia sormi- ja jousiharjoituksia soittotaitonsa kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi. Itse suhtaudun edellä esittämiini paikkoihin kuin päivittäisiin sormi- ja jousiharjoituksiin. Mietiskelen elämääni ja tekemisiäni niiden valossa Herralta asioita kysellen yhä uudelleen ja uudelleen. Teen tätä ylläpitääkseni ja kehittääkseni Herran tuntemusta elämässäni.

Uuden Testamentin kirjoitukset on osoitettu nimenomaan seurakunnalle nyt Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen. Niitä ei ollut ennen Kristusta. Kun Kristus tuli, monet asiat uudistuivat. Jumala ei ole muuttunut, mutta Jeesuksen tultua meidän pääsymme Jumalan eteen on tullut helpommaksi kuin Vanhassa testamentissa. Silloin heidän piti mennä papin luo, jotta tämä toimittaisi kaikki tarvittavat uhrin heidän puolestaan Jumalalle. Nyt jok'ikinen uskova voi mennä suoraan Jumalan eteen Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kanssa. Hän on välimies Jumalan ja ihmisen välissä. Hän on meidän Herramme. Kun me esim. puhumme kielillä, hän toimittaa sen otollisena uhrina Jumalalle. Hänen antaman pyhän hengen kautta me rukoilemme hengessä ja puhumme kielillä.

Evankeliumien teksteistä varsinkin Johanneksen evankeliumin luvut 14 – 17 ja niitä vastaavat rinnakkaiset paikat muissa evankeliumeissa ja lähes kaikki vertaukset suoranaisesti kuvailevat Herran tuntemista. Kaikki Uuden testamentin kirjeet kuvaavat miten Herra opitaan tuntemaan ja miten Jumalan seurakunnassa ollaan ja eletään. Tutkikaa näitä ja hakekaa niistä itsellenne lempipaikat, joiden avulla tarvittaessa saatte nopeasti jälleen yhteyden Herraan.

Kaikki katkeruutta, vihaa, anteeksiantoa ja ylpeyttä käsittelevät paikat kannattaa tutkia ja peilata niiden kautta pyhän hengen avulla itseänsä. Samoin kaikki ruumiin himoja ja haluja koskevat paikat. Näiden valossa te voitte pyhän hengen avulla puhdistaa sydämenne ja tehdä parannuksen, ollaksenne täysin valmiit Herran työhön. Me elämme maailmassa, jossa meillä on hengellinen vastustaja. Se heittää rapaa meidän silmillemme koko ajan. Siksi parannuksen teko on koko maanpäällisen elämämme ajan kestävä prosessi. Kun se on kerran tehty, se ei kuitenkaan ole vielä ohi. Se on tehtävä uudelleen ja uudelleen, mutta joka kerran se on helpompaa kuin aikaisemmin. Samalla teidän viisautenne, voimanne ja rakkautenne Kristuksessa kasvaa.

I Kor. 15:58

58. Sentähden, rakkaat veljeni (*ja sisareni*), olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköenne ei ole turha Herrassa.